

Ryhmä 1: Johtaminen

Keskeiset havainnot tutkimuskatsauksesta

- Pandemianhallinnasta puuttui systeeminen ote.
- Ennakkoon laaditut suunnitelmat eivät kyenneet vastaamaan uudenlaisen kriisin tuottamiin haasteisiin.
- Kriisinhallinnan vastuut olivat kansalaisten näkökulmasta epäselviä.
- Pandemia toi esiin puutteita valtionhallinnon sisäisessä koordinaatiossa ja osoitti, että tiedonkulkua eri viranomaisten välillä oli liian siiloutunutta.
- Yhteisen tilannekuvan muodostamisessa ilmeni haasteita eri ministeriöiden ja hallinnon tasojen välillä.
- Alhaalta ylöspäin syntyvää tilanneymmärrystä ja paikallisia olosuhteita koskevaa tilannetietoa hyödynnettiin tutkimusten mukaan vähäisesti.
- Paikallista päätäntävaltaa lisättiin kriisin edetessä, mutta toisaalta resursseja tähän työhön ei ollut riittävästi.

Havainnot kehittämisehdotuksista

- Holistisempi lähestymistapa kriisijohtamiseen ja -varautumiseen; tätä peräänkuulutetaan useissa tutkimuksissa, mutta tarkempaa määrittelyä tarvitaan.
- Kokonaisturvallisuuden mallin vahvempi hyödyntäminen strategiasta käytäntöön; esimerkiksi kansalaisten roolin ja vastuiden parempi sanoittaminen, jotta jokaisella yhteiskunnan toimijalla on käsitys siitä, mitä tämä tarkoittaa minulle.
- (Teknologiset) innovaatiot johtamisen ja tiedonkulun tukena; tästä esimerkkinä Koronavilkku-sovellus, joka arvioitiin eurooppalaisessa vertailussa toiseksi parhaaksi sovellukseksi.
- Suunnitelmallisuuden ja joustavuuden tasapainottelu; varautumisella ja suunnittelulla ei voida valmistautua kaikkeen, vaan toimintaa täytyy usein sopeuttaa lennossa, suunnitelmia tarvitaan, mutta niissä tarvitsee olla soveltamisen varaa esimerkiksi alueellisten erityispiirteiden nojalla.

Ryhmän keskusteluteemat

- Systeeminen näkökulma kriisijohtamiseen
- Strategiasta käytäntöön
- Kriiseissä, kriiseistä ja kriiseihin oppiminen
- Kokonaisvaltaisen tilanneymmärryksen haasteet
- Paikallinen soveltaminen ja harkintavalta